

Comunicat
Marșul pentru viață 2018 „O lume pentru viață”, sâmbătă 24 martie,
și Luna pentru viață 1–31 martie 2018

În perioada 1–31 martie 2018, în numeroase orașe din România și Republica Moldova se va desfășura **Luna pentru viață 2018 – „O lume pentru viață”**, având ca punct culminant **Marșul pentru viață 2018 – „O lume pentru viață”**, organizat sâmbătă, 24 martie 2018.

Măsura responsabilității și dezvoltării unei societăți este dată de măsura protejării vieții fiecărui membru al ei.

Dreptul la viață, libertate și demnitate a omului nu încep și nu se acordă de la un anumit nivel financiar, intelectual, de sănătate ori al vârstei, ci sunt date de faptul că suntem oameni, iar oameni suntem din momentul concepției.

România de azi și de mâine include copiii născuți și nenăscuți.

Fiecare dintre noi, în parte, și toți împreună, ca popor, dorim libertate, demnitate, respect. Dar nu le putem pretinde pentru noi dacă nu le recunoaștem pentru cei mai vulnerabili dintre noi, copiii nenăscuți, și dacă le negăm pentru femeile în criză de sarcină.

Este firesc să dorim ca zâmbetul și lumina din ochii fiecărui copil să ajungă să îi bucure pe cei din jur. La fel de firesc este să sprijinim o femeie aflată în criză de sarcină.

Activitățile care sprijină viața și prețuirea pentru viață sunt o datorie de onoare pentru o societate care vrea să se dezvolte, să ducă mai departe și să îmbogățească ceea ce a primit de la generațiile anterioare.

O lume pentru viață este o lume firească!

De aceea, Luna pentru viață, 1–31 martie 2018, și Marșul pentru viață, 24 martie, au tema „O lume pentru viață”.

O schimbare are loc în lume

Din ce în ce mai mulți oameni devin pro-viață. Realitatea pe care o arată embriologia, bunul simț comun, valoarea veșnică și demnitatea mai înaltă decât orice din această lume pe care credința le recunoaște persoanei umane conving din ce în ce mai mulți oameni.

Adevărurile despre realitatea vieții umane intrauterine și despre realitatea crizei de sarcină sunt din ce în ce mai vizibile. Din ce în ce mai mulți oameni, și în special adolescenți și tineri, le cunosc, iar aceasta le schimbă viața.

Știința oferă an de an noi elemente despre minunea vieții din pântecele mamei. Până în 2016 se considera că primele bătăi ale inimii apar la 21 de zile după concepție. În 2016, Universitatea Oxford a publicat un studiu a cărui concluzie este că activitatea inimii începe la 16 zile după concepție! (<http://www.ox.ac.uk/news/2016-10-11-first-our-three-billion-heartbeats-sooner-we-thought>)

Chiar și oameni politici care susțineau în trecut avortul la cerere sunt astăzi pro-viață. Cu câteva decenii în urmă, Președintele de azi al Statelor Unite era un susținător al avortului. Dar a cunoscut îndeaproape o situație de criză de sarcină, a văzut copilul care s-a născut și a înțeles că acel copil minunat nu s-ar fi născut dacă mama lui nu alegea viața. Așa a devenit pro-viață, în urma experienței, nu prin urmarea unei ideologii.

De altfel, în SUA, unde oamenii au avut libertatea să cerceteze și unde știința nu a fost ideologizată ca în comunism, sunt mai mult de 2.800 de centre de sprijin pentru femeile în criză de sarcină, în care serviciile sunt oferite gratuit. Acolo, dragostea de aproapele a depășit cu mult marketingul celor 600 de clinici din țară în care se fac, întotdeauna contra cost, avorturi la cerere.

Acestea sunt exemple ale unei lumi pentru viață, o lume a sprijinului, a demnității, a respectului și a iubirii manifestate în fapte concrete.

A fi pro-viață înseamnă a fi pro-știință, pro-femeie, pro-copil, pro-sprijin.

Să ne deschidem inimile față de femeile în criză de sarcină

Cel mai adesea, în spatele unui avort la cerere se află o dramă ignorată de cei din jur.

Dacă vrem ca românii și România să aibă un viitor, este nevoie să sprijinim femeile în criză de sarcină. Astfel, ele vor alege ce este mai bine pentru copiii lor.

A da viață și a sprijini viața semenilor au fost valori consacrate în istoria românilor. Doar ideologia comunistă a valorizat și a cerut uciderea semenului, când acesta era considerat un dușman care stă în calea fericirii. Comunismul a legalizat și apoi a restricționat avortul la cerere ignorând, în ambele situații, mamele și copiii, singurul interes fiind ideologia, respectiv nevoia de forță de muncă. De aceea, nu cerem interzicerea avortului, ci cunoașterea realității și deschiderea inimilor.

Să nu fim nepăsători, să nu ne prefacem că nu știm nimic despre frământările care preced avortul!

Criza de sarcină este extrem de dureroasă, iar ignoranța și nepăsarea celor din jur o fac și mai acută. Unde este responsabilitatea tatălui copilului, unde este sprijinul prietenilor, unde este dragostea familiei când o femeie constată că „nimeni nu mă sprijină, nimeni nu îmi este alături, nimeni nu îmi oferă altă opțiune în afară de avort”?

Să ne deschidem inimile pentru a primi aceste micuțe inimi care bat, inimile unor copii care au nevoie de dragoste, de îngrijire și care, când vor fi adulți, vor purta la rândul lor de grijă de cei prin care au venit la viață.

A ține în brațe un copil care ar fi putut sfârși într-un recipient cu resturi biologice, a te bucura de zâmbetul și gânguritul lui, cu gândul la binele pe care îl va face oamenilor când va fi adult – iată ce ne dă încredere că aceasta este calea viitorului.

Să iubim mama și copilul!

Veniți la Marșul pentru viață, ca să mărturisim valoarea și demnitatea vieții! Veniți să mărturisim respectul și prețuirea pentru femeile care se luptă pentru a proteja viața copiilor lor și să le sprijinim!

Alexandra Nadane,
Președintele Asociației Studenți pentru viață

1 martie 2018

Reluăm și în acest an apelul ca societatea să creeze instrumente prin care să sprijine femeia în criză de sarcină, precum:

- acordarea, după a 14-a săptămână de sarcină, a unei indemnizații pentru femeia însărcinată, care să o sprijine în acoperirea nevoilor speciale care apar în perioada sarcinii;
- înființarea de centre de sprijin pentru femeile însărcinate, unde femeile în criză de sarcină să poată beneficia, la cerere, de consiliere psihologică gratuită și de sprijinul unui asistent social specializat în criza de sarcină;
- crearea posibilității legale ca femeia însărcinată care consideră că nu poate crește copilul să îl încredințeze spre adopție imediat după naștere, după modelul adopției începute în perioada de sarcină care este utilizat în SUA, Marea Britanie, Australia;
- valorizarea în societate a tuturor celor implicați în adopție, în vederea eliminării mentalității disprețuitoare la adresa copiilor adoptați, a părinților adoptivi și, mai ales,

- la adresa mamelor sau părinților care își încredințează copiii spre adopție când consideră că nu se pot ocupa corespunzător de creșterea acestora;
- legiferarea posibilității, la cererea mamei care a pierdut sarcina, de a înmormânta legal copilul; posibilitatea ofierii la cerere a unei slujbe religioase adecvate, cum se procedează în cazul copiilor decedați la scurt timp după naștere și nebotezați.

Marșul pentru viață este la a VIII-a ediție națională.

În lume, Marșul pentru viață a fost organizat pentru prima dată la Washington. D.C., în 22 ianuarie 1974.

În România, a fost organizat pentru prima dată la Timișoara, în 2008.

Evoluția numărului de organizatori ai MPV în ultimii ani:

2013 – 23 de orașe din România;

2014 – 40 de orașe din România;

2015 – 79 de orașe (77 din România, 2 din Republica Moldova);

2016 – 130 de orașe (110 din România, 20 din Republica Moldova);

2017 – 287 (138 de orașe din România și 149 localități din Republica Moldova).

Marșul pentru viață este neconfesional și apolitic.

Organizatorii locali sunt independenți unii de alții.

În București, Marșul pentru viață 2018 „O lume pentru viață” este organizat de către Asociația Studenți pentru viață și va avea loc sâmbătă, 24 martie.

Adunarea participanților se face la ora 11, în Parcul Unirii. La ora 12 se pleacă pe traseul Parcul Unirii – Parcul Tineretului.

Marșul este urmat de concertul Live for Life (Parcul Tineretului, intrarea Șincai, ora 13), susținut de Aurelian Temișan și de formația Feedback Band și prezentat de Ioana Picoș.